

Je čas opäť sa ozvať z Ruska. Ako isto už všetci dobre viete, ja i páter Robert sme boli po roku na dovolenke doma na Slovensku. Víza obnovili obom, tak sme sa okolo 20. septembra stretli takmer so všetkými spolubratmi régie na duchovných cvičeniach v dedinke Avkalevo, neďaleko Petrohradu. Po nich sa každý z nás vybral na nové miesto svojho pôsobenia: ja do Irkutska a P. Robert do farnosti sv. Oľgy v moskovskej časti Ľublino.

Moje začiatky v Irkutsku sa veľmi líšia od tých Robových. Ja som sa konečne vo svojom živote dočkal toho, že som sa stal kaplánom, vo farnosti pre katedrálom chráme. Farnosť oproti tej v Blagoveščensku je omnoho väčšia. No ľudia tu cez týždeň rýchlo miznú, kým na ďalekom východe sme po sv. omšiach sedeli aj hodinu.

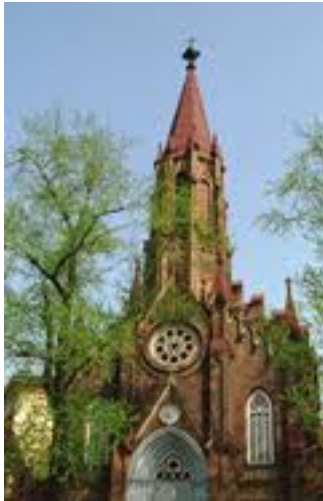
Tým, že sa farnosť nachádza v centre diecézneho života, odohráva sa tu mnoho rôznych akcií. Pre mňa bolo prvou Konferencia laikov – akési stretnutie pre dospelých a starších veriacich, ktorí rovnako, ako mládež, túžia po spoločných akciách, modlitbe a duchovnom obohatení. Ako iné, aj toto stretnutie sa udialo jedine za finančnej pomoci podporných organizácií nemeckých katolíkov.

Dva týždne na to, sa rovnako, ako v Bratislave, začali u nás ľudové misie pod vedením dvoch otcov Andrejov – redemptoristov, po národnosti Poliakov, pričom jeden priamo z Poľska, pôsobiaci v meste Kemerovo, v západnej Sibíri a druhý z Bieloruska, pôsobiaci v tamomšom meste Grodno. Okrem kázní bola liturgia obohatená zaujímavými pobožnosťami, u ktorých veriacich najviac rozcítil akt prosenia farára o odpustenie jeho chýb i odpustenia si navzájom. Druhým bol akt vyjadrenia a výberu Ježiša za svojho Pána, kde každý prichádzal pod kríž,

vyznával vieru a krstnou vodou sa prežehnal.

Tento víkend nás čaká stretnutie manželov, ale ja tam asi nebudem asistovať.

Tento týždeň sa začala nová tradícia, ktorú sa snaží zaviesť náš organista – Dečebal Grigoruce, hlavný a najlepší organista Irkutskej filharmónie, „Orgánne koncerty v chráme“ s cieľom predstaviť širokému publiku, že orgán nie je len hudobný nástroj, ale inštrument, ktorého hlavnou úlohou je pomáhať oslavovať Boha na liturgii. Myslím, že včera sa to podarilo.

Život farnosti je sprevádzaný mnohými katechickými i duchovnými stretnutiami, ktoré väčšinou bývajú v nedeľu, ktorá je pre mnohých jediným voľným dňom a možno ju spojiť s všetkým duchovným i užitočným. Do katechézy sú zapojené takmer všetky rehoľné sestry i kňazi farnosti a niektorí laici. Skupiny sú rozdelené podľa veku i cieľu prípravy: deti, mládež, príprava na 1. sv. Prijímanie, na birmovku, dospelí, príprava na krst, na plné prijatie do Katolíckej cirkvi, biblické stretnutie. Mne prideliť birmovancov a biblické stretnutie. No teraz zastupujem otca Tomáša v skupine pripravujúcej sa ku krstu, alebo prijatiu do Katolíckej cirkvi. Skupiny síce nie sú aké veľké, no zato je práca v nich zaujímavá a možno bližšie spoznať svojich farníkov.

Spolu so sr. Juliánou chodievame raz do týždňa na detskú onkológiu a v detské tuberkulózne oddelenie, kde sa aspoň chvíľu spoločne hráme, či kreslíme s deťmi. Okrem toho majú sestry SSpS tzv. Domik, kde sa každý deň venujú deťom. Tam som začal chodiť v niektoré dni poobede.

Čo je tiež zaujímavé, v oblasti sa nachádza mnoho potomkov vyhnaných Poliakov. Dokonca celé dediny, kde je poľský jazyk viac-menej živý. V jednej z nich - Veršina, som pred tromi týždňami slúžil sv. omšu po poľsky. Čítať som sa naučil už dávno, keď som mal 12 rokov, veď mama je Poľka, no v spojení s ruštinou som nemohol predniesť ani jednu vetu bez toho, aby sa mi poľština neplietla s ruštinou. No veriaci rozumeli aj na jednom, aj na druhom jazyku.

Keďže som tentoraz pricestoval do Ruska na religiózne víza, môžem verejne pôsobiť ako kňaz. Môj farár, otec Vladimír Siek to využil a v čase svojej neprítomnosti ma ako zástupcu Katolíckej cirkvi poslal na stretnutie občianskeho fóra v mestskom parlamente. Vypočul som si, čo sa v meste plánuje na oslavy 350. výročia vzniku mesta, i hádky a plač strán, ktorým sa nepáči, ako sa veci majú. Naznačenej téme sa mnohí akosi vyhýbali. Tak bolo aj na sledujúcom stretnutí Religiózneho rady, ktorá sa stretla v miestnej hlavnej mešite, keďže cieľom stretnutia bolo predstaviť úlohu islamu v medzináboženských a medzinárodných vzťahoch. Bola tam väčšina

moslimov, a preto sa otázky zvrtili na riešenie ich vnútorných problémov. Dokonca sa slovo dostalo aj mne, tak som niečo povedal v prospech stretnutia, veď sme sa stretli tri monoteistické náboženstvá, čo je vždy dobré, len škoda, že asi sme sa ďaleko nedostali v konkrétnych otázkach. Ináč, bola to moja prvá návšteva v mešite.

Hoci sa zdá, že sa tu trháme od roboty, je to len ilúzia, lebo väčšina akcií sa deje poobede, alebo večerom, takže skoro celé dopoludnie je voľné, preto ho využívam rôznym, viac-menej aktívnym spôsobom.

Uvidíme, čo bude, keď napadne sneh.